

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 2011 r.

w sprawie zwalczania choroby niebieskiego języka²⁾

Na podstawie art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób i tryb zwalczania choroby niebieskiego języka, zwanej dalej "chorobą".

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) podejrzeniu choroby - rozumie się przez to wystąpienie objawów klinicznych albo zmian pośmiertnych u dzikich lub domowych przeżuwaczy, zwanych dalej "zwierzętami z gatunków wrażliwych", łącznie z danymi epidemiologicznymi wskazującymi na możliwość wystąpienia choroby;

2) stwierdzeniu choroby - rozumie się przez to wykrycie przez powiatowego lekarza weterynarii obecności wirusa choroby niebieskiego języka w gospodarstwie, na podstawie badań laboratoryjnych, przy czym w przypadku epidemii powiatowy lekarz weterynarii może stwierdzić chorobę na podstawie wyników badań klinicznych lub epidemiologicznych;

3) żywych szczepionkach atenuowanych – rozumie się przez to szczepionki produkowane przez adaptację izolatów terenowych wirusa choroby niebieskiego języka do hodowli komórkowych lub na zarodkach kurzych metodą namnażania w kolejnych pasażach.

§ 3. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu choroby w gospodarstwie:

1) przeprowadza dochodzenie epizootyczne, w ramach którego podejmuje czynności mające na celu stwierdzenie albo wykluczenie choroby, a w szczególności:

- a) przeprowadza ogólne badanie zwierząt z gatunków wrażliwych,
- b) przeprowadza szczegółowe badanie zwierząt podejrzanych o chorobę,
- c) przeprowadza oględziny albo sekcję zwłok zwierzęcych z gatunków wrażliwych,

d) pobiera próbki i wysyła je do badań do laboratorium, o którym mowa w art. 25 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744 oraz z 2011 r. Nr 54, poz. 278);

2) obejmuje nadzór nad gospodarstwem, w ramach którego:

a) sporządza spis zwierząt z gatunków wrażliwych, z podziałem na gatunki, określając liczbę zwierząt padłych, zakażonych oraz podejrzanych o zakażenie; spis uaktualnia, uwzględniając także zwierzęta z gatunków wrażliwych, które urodziły się w okresie podejrzenia o chorobę,

b) sporządza spis miejsc, w których istnieją sprzyjające warunki do namnażania i przetrwania wektorów, którymi są kuczmany z gatunku *Culicoides imicola* lub, jeżeli zostały określone w przepisach Unii Europejskiej³⁾, kuczmany z innych gatunków z rodzaju *Culicoides*, oraz określa odpowiednie środki do ich zwalczania,

c) nakazuje umieszczenie zwierząt z gatunków wrażliwych w pomieszczeniach, jeżeli istnieją odpowiednie do tego warunki w gospodarstwie,

d) zakazuje wyprowadzania zwierząt z gatunków wrażliwych z gospodarstwa, w którym podejrzewa się wystąpienie choroby, lub wprowadzania ich do tego gospodarstwa,

e) nakazuje postępowanie ze zwłokami zwierzęcymi zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi niszczenia i przetwarzania ubocznych produktów zwierzęcych określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. U. L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”,

f) nakazuje podjęcie czynności służących zwalczeniu wektorów w pomieszczeniach lub miejscach, w których są przetrzymywane zwierzęta, oraz wokół nich, określając w szczególności częstotliwość dezynsekcji, mając na względzie okres działania zastosowanego preparatu biobójczego oraz warunki klimatyczne.

2. Powiatowy lekarz weterynarii stosuje odpowiednio środki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w czasie regularnych kontroli weterynaryjnych przeprowadzanych w gospodarstwach oraz w czasie każdego pobytu w gospodarstwie.

3. Dochodzenie epizootyczne, oprócz wymagań, o których mowa w art. 42 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ma na celu ustalenie:

1) miejsc występowania wektorów;

2) dróg przemieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych oraz ich zwłok z gospodarstwa, w którym podejrzewa się wystąpienie choroby, lub do tego gospodarstwa.

4. Powiatowy lekarz weterynarii może zastosować środki, o których mowa w ust. 1 i 2, w stosunku do innych gospodarstw, jeżeli uzasadnione jest to ich lokalizacją lub kontaktami z gospodarstwem, w którym podejrzewa się wystąpienie choroby.

5. W przypadku zwierząt z gatunków wrażliwych wolno żyjących w rezerwach przyrody stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2 oraz środki zwalczania choroby określone w przepisach Unii Europejskiej.

6. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz 4 i 5, stosuje się do dnia wykluczenia choroby przez powiatowego lekarza weterynarii.

§ 4. 1. Dopuszcza się przeprowadzenie szczepień, o których mowa w art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt pod warunkiem, że:

- 1) decyzja taka opiera się na wynikach szczegółowej oceny ryzyka;
- 2) Komisja Europejska zostanie poinformowana, zanim zostanie przeprowadzone takie szczepienie.

2. W przypadku zastosowania żywych szczepionek atenuowanych:

- 1) obszar zapowietrzony obejmuje co najmniej obszar szczepień ochronnych;
- 2) obszar, zagrożony sięga co najmniej 50 kilometrów poza granice obszaru zapowietrzonego.

§ 5. 1. W przypadku stwierdzenia choroby w gospodarstwie urzędowy lekarz weterynarii wyznacza je jako ognisko choroby oraz:

1) nakazuje i nadzoruje zabicie zwierząt z gatunków wrażliwych w zakresie uznanym za konieczny dla przeciwdziałania dalszego szerzenia się choroby; o zastosowanych środkach Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską;

2) nakazuje postępowanie ze zwłokami zwierzęcymi zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1069/2009;

3) nakazuje i nadzoruje zastosowanie środków, o których mowa w § 3, we wszystkich gospodarstwach położonych na obszarze o promieniu 20 km od ogniska choroby, z zastrzeżeniem ust. 3;

4) przeprowadza dochodzenie epizootyczne.

2. Jeżeli choroba ma wyjątkowo groźny przebieg i wymaga podjęcia dodatkowych środków w celu jej zwalczania, w tym przeprowadzenia programu szczepień, Główny Lekarz Weterynarii występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich zastosowanie; jeśli zaistnieje taka konieczność, Główny Lekarz Weterynarii może, informując o tym Komisję Europejską, podjąć decyzję o rozpoczęciu programu szczepień.

3. Powiatowy lekarz weterynarii może zgodzić się na przemieszczanie zwierząt z gatunków wrażliwych na obszarze, o których mowa w ust. 1 pkt 3, po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej.

4. Główny Lekarz Weterynarii może rozszerzyć albo ograniczyć obszar, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, po uwzględnieniu warunków epidemiologicznych, geograficznych, ekologicznych lub meteorologicznych, powiadamiając o tym Komisję Europejską.

5. Jeżeli obszar, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wykracza poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, Główny Lekarz Weterynarii informację tę przekazuje właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich w celu podjęcia współpracy w zakresie zwalczania choroby, w szczególności w określaniu tego obszaru.

§ 6. 1. W przypadku wyznaczenia ogniska choroby wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa określa:

- 1) obszar zapowietrzony o promieniu co najmniej 100 km;
- 2) obszar zagrożony, na którym w ostatnich 12 miesiącach nie przeprowadzono szczepień przeciwko chorobie z użyciem żywych szczepionek atenuowanych, sięgający co najmniej 50 km poza obszar zapowietrzony.

2. W razie konieczności wielkość tych obszarów może być zmieniona po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.

§ 7. 1. W obszarze zapowietrzonym powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) tworzy spis gospodarstw, w których znajdują się zwierzęta z gatunków wrażliwych;
- 2) realizuje program nadzoru epidemiologicznego, obejmujący badania objętych nadzorem grup zwierząt z gatunków wrażliwych oraz populacji wektorów, określony przez Komisję Europejską.

2. Zakazuje się przemieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych poza obszar zapowietrzony, z wyjątkiem gdy:

1) Komisja Europejska wyrazi na to zgodę, w szczególności w odniesieniu do zwierząt znajdujących się na części obszaru, w której nie stwierdzono obecności wektorów oraz czynnika zakaźnego wywołującego tę chorobę;

2) przepisy Unii Europejskiej dotyczące przemieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych do obszaru zapowietrzonego i z tego obszaru stanowią inaczej⁴⁾.

3. W obszarze zapowietrzonym lub w jego części powiatowy lekarz weterynarii może przeprowadzić szczepienia żywą szczepionką atenuowaną.

§ 8. W obszarze zagrożonym:

- 1) stosuje się odpowiednio środki, o których mowa w § 7 ust. 1 i 2;

2) nie przeprowadza się szczepień przeciwko chorobie z użyciem żywych szczepionek atenuowanych.

§ 9. W sytuacji gdy choroba ma wyjątkowo groźny przebieg i wymaga podjęcia dodatkowych środków, Główny Lekarz Weterynarii stosuje te środki po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz. U. Nr 125, poz. 1315).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

2) Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającej szczegółowe warunki kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, z późn. zm.).

3) Decyzja wydawana na podstawie art. 2 lit. e dyrektywy 2000/75/WE dotycząca określenia wektorów przy szerezeniu się choroby niebieskiego języka.

4) Decyzja wydawana na podstawie art. 12 dyrektywy 2000/75/WE dotycząca przemieszczania zwierząt przy zwalczaniu choroby niebieskiego języka.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513).

Konieczność ponownego wydania rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zwalczania choroby niebieskiego języka wynika z obowiązku wdrożenia postanowień dyrektywy Rady nr 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000, str. 74, z późn. zm.) oraz wniosku Komisji Europejskiej w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę nr 2000/75/WE w odniesieniu do szczepień przeciw chorobie niebieskiego języka - KOM(2010) 666 wersja ostateczna.

Choroba niebieskiego języka (Bluetongue) jest chorobą zakaźną zwierząt podlegającą obowiązkowi zwalczania, wymienioną w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Projektowane rozporządzenie ma na celu uaktualnienie obecnych przepisów dotyczących szczepień przeciwko chorobie niebieskiego języka i tym samym zapewnienie możliwości zastosowania szerszej gamy środków przy zwalczaniu tej jednostki chorobowej.

Choroba niebieskiego języka jest chorobą zakaźną przeżuwaczy przenoszoną przez wektory (muchówki z rodzaju *Culicoides*). Wystąpienie i rozprzestrzenianie tej jednostki chorobowej w dużej mierze zależy od warunków środowiskowych i klimatycznych. Przy sprzyjających warunkach istnieje możliwość wystąpienia późnym latem lub jesienią licznych ognisk choroby, które mogą być niezwykle trudne do zwalczenia. Zapobieganie występowaniu choroby niebieskiego języka oparte jest na szczepieniach, ochronie zwierząt przed wektorami i stosowaniu ograniczeń w przemieszczaniu zwierząt.

Choroba ta przed 2000 r. występowała sporadycznie na południowej części terytorium Unii Europejskiej i była uznawana jako choroba egzotyczna. Po tym okresie pojawiły się liczne ogniska choroby w wielu państwach członkowskich, w tym w Europie Środkowej i Północnej, powodując znaczne straty wynikające z zwiększonej zachorowalności, śmiertelności zwierząt i ograniczeń w handlu przeżuwaczami. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie stwierdzono rodzimego przypadku tej choroby. W ostatnich latach sytuacja uległa znacznej poprawie, w wyniku masowych szczepień opartych na inaktywowanej szczepionce, wprowadzonej do obrotu w 2008 r.

Dyrektywa Rady nr 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka, określa m. in. zasady dotyczące szczepień przeciwko chorobie niebieskiego języka. Zasady te zostały oparte jedynie o doświadczenia związane z wówczas dostępnymi szczepionkami atenuowanymi, których użycie może prowadzić do niepożądanego cyrkulacji wirusa szczepionkowego wśród zwierząt nieszczepionych. Jednak w ostatnich latach dostępne stały się szczepionki inaktywowane, które są znacznie bezpieczniejsze w użyciu. Nabyte doświadczenia w ciągu ostatnich lat, związane z licznymi ogniskami choroby niebieskiego języka w krajach Unii Europejskiej, wskazują na szczepienia jako optymalne narzędzie w zapobieganiu chorobie. Jednakże, obecne przepisy zawarte w dyrektywie Rady nr 2000/75/WE ograniczają stosowanie szczepień do obszarów gdzie wystąpiła choroba (obszary ochronne) i w związku z tym, są stosowane ograniczenia w przemieszczaniu zwierząt.

Wniosek Komisji Europejskiej w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę nr 2000/75/WE w odniesieniu do szczepień przeciw chorobie niebieskiego języka przewiduje zmiany w dyrektywie nr 2000/75/WE.

Obecnie na rynku są dostępne szczepionki inaktywowane, które mogą być z powodzeniem stosowane na zewnątrz obszarów objętych ograniczeniami w zakresie przemieszczania zwierząt. Jednakże, nie można wykluczyć stosowania szczepionek żywych atenuowanych, pod warunkiem zastosowania odpowiednich środków ostrożności. Stosowanie powyższych szczepionek może być nadal konieczne np. w przypadku wystąpienia nowego serotypu wirusa choroby niebieskiego języka i braku dostępności szczepionki inaktywowanej w odniesieniu do tego serotypu.

W związku z powyższym istnieje konieczność uchylecia obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz. U. Nr 125, poz. 1315) i zastąpienie go projektowanym rozporządzeniem.

Projektowana regulacja zawiera przepisy odnoszące się do możliwości przeprowadzenia szczepień szczepionką inaktywowaną.

Wniosek Komisji Europejskiej w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę nr 2000/75/WE w odniesieniu do szczepień przeciw chorobie niebieskiego języka przewiduje, że państwa członkowskie przyjmą i ogłoszą, najpóźniej do 30 czerwca 2011 r. przepisy niezbędne do wykonania ww. dyrektywy.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia z dniem ogłoszenia umożliwi wdrożenie przepisów dyrektywy w terminie przewidzianym w przedmiotowym wniosku Komisji i pozwoli, w przypadku stwierdzenia choroby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na przeprowadzenie szczepień poza strefami zamkniętymi już w lecie 2011 r. Wejście w

życie projektowanej regulacji jest korzystne dla posiadaczy zwierząt, ponieważ umożliwia zabezpieczenie stad przeżuwaczy przed zakażeniem poprzez przeprowadzenie szczepień nową szczepionką. Ponadto zwiększa możliwości działań organów Inspekcji Weterynaryjnej w przypadku zwalczania choroby niebieskiego języka. Nie narusza ono zasad demokratycznego państwa prawnego, a interes państwa i przepisy UE wymagają natychmiastowego wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

Projektowane rozporządzenie wdroży przepisy Unii Europejskiej, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów normatywnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia nie został ujęty w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Projektowane rozporządzenie będzie miało korzystny wpływ na hodowców bydła, owiec i kóz ze względu na możliwość przeprowadzenia szczepień przeciwko chorobie niebieskiego języka poza obszarami objętymi ograniczeniami, gdzie ta choroba nigdy nie występowała.

Ponadto, wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie oddziaływało na organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz lekarzy weterynarii wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii na podstawie art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744) przy zwalczaniu choroby niebieskiego języka.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przewiduje się, iż wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało skutków finansowych dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

W przypadku wystąpienia choroby niebieskiego języka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwalczanie tej choroby finansowane będzie z środków budżetowych określonych w części 83 – rezerwy celowe działu 758 – różne rozliczenia rozdziału 75818 – rezerwy ogólne i celowe poz. 12 przeznaczonej na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt (w tym finansowanie programów zwalczania), badania monitoringowe pozostałości chemicznych i biologicznych w tkankach zwierząt, produktach pochodzenia zwierzęcego i paszach, finansowanie zadań zleconych przez Komisję Europejską oraz dofinansowanie kosztów realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej oraz w części 85 – budżety wojewodów działu 010 – rolnictwo i łowiectwo rozdziału 01022 – zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt oraz badania monitoringowe pozostałości chemicznych i biologicznych w tkankach zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego w ustawie budżetowej.

W planie wydatków budżetowych w częściach budżetów wojewodów, którzy są dysponentami tych środków finansowych dla wojewódzkich i powiatowych inspektoratów weterynarii, planuje się corocznie, w drodze ustawy budżetowej wydatki na funkcjonowanie ww. inspektoratów.

Na podstawie art. 12 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w budżetach wojewodów wyodrębnia się środki przeznaczone na zwalczanie chorób zakaźnych i chorób zwierzęcych podlegających obowiązkowi zwalczania, w tym na odszkodowania, zapomogi i nagrody oraz zadania wynikające z planów gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt, w tym środki na chorobę niebieskiego języka.

3. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy. Nie będzie wymagać zatrudnienia dodatkowych pracowników w powiatowych i wojewódzkich inspektoratach weterynarii oraz w Głównym Inspektoracie Weterynarii.

4. Wpływ projektowanej regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja będzie miała korzystny wpływ na poprawę bezpieczeństwa epizootycznego poszczególnych regionów z uwagi na możliwość zastosowania szczepionki inaktywowanej, która jest znacznie bezpieczniejsza w stosowaniu przy zwalczaniu choroby niebieskiego języka i nie stanowi zagrożenia niepożądanego występowania wirusa szczepionkowego w środowisku.

5. Wpływ projektowanej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Główną korzyścią wynikającą z możliwości zastosowania szczepień szczepionką inaktywowaną będzie możliwość uniknięcia strat wynikających ze zmniejszenia produkcji zwierzęcej na skutek występowania ognisk choroby niebieskiego języka oraz ograniczeniami w handlu żywymi zwierzętami ponoszonych przez hodowców przeżuwaczy lub podmioty zajmujące się obrotem zwierzętami. Tym samym będzie miało wpływ na zwiększenie konkurencyjności polskich hodowców i producentów bydła na rynku unijnym, jak również na rynkach państw trzecich

6. Konsultacje społeczne

W zakresie konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do zaopiniowania przez: Federację Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Radę Gospodarki Żywnościowej, Business Centre Club, Forum Związków Zawodowych, Konfederację Pracodawców Polskich, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Krajową Izbę Lekarsko – Weterynaryjną, Krajową Radę Izb Rolniczych, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność '80, Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony”, Instytut Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN, Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii, Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych, „Porozumienie Zielonogórskie” Federację Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „*Medicus Veterinarius*” z siedzibą w Namysłowie, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, NSZZ RI „Solidarność”, Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związek Zawodowy Rolników Rzeczpospolitej „SOLIDARNI”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Krajową Radę Spółdzielczą, Federację Branżowych Związków Producentów Rolnych, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samobrona”, Polską Federację Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskie Zrzeszenia

Producentów Bydła Mięsnego, Polski Związek Owczarski, Polski Związek Hodowców Jeleniowatych, Związek Powiatów Polskich, Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: